

UZASADNIENIE

W pozwie z 8 czerwca 2018 r., uzupełnionym 22 czerwca 2018 r., skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Urzędowi Skarbowemu w Z., G. U. jako były likwidator oraz były właściciel (...) Spółki z o.o. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz:

- 200.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 1 maja 2009 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za doprowadzenie firmy do upadku oraz do upadku jego rodziny;
- 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

(pozew k. 3-4; uzupełnienie pozwu, k. 38-42).

W odpowiedzi na pozew Skarb Państwa – Urząd Skarbowy w Z. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości. Nadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia wskazując, że roszczenia powoda uległy przedawnieniu najpóźniej z końcem 2012 r. - albowiem dotyczą działań pozwanego w związku, z którymi zostały wydane wyroki WSA w 2009 r.

(odpowiedź na pozew, k. 63-66).

Na rozprawie z 21 marca 2019 r. strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Nadto pozwany podniósł zarzut braku legitymacji powoda do występowania w imieniu nieistniejącej spółki (...) Spółki z o.o.

(protokół, k. 313 -00:01:47)

Fakty:

G. U. prowadził działalność gospodarczą jako osoba fizyczna od 13 czerwca 2002 r. do 31 października 2007 r.

(zeznania powoda, k. 313 v. - 314 – od 00:17:44 w zw. z k. 379v. - 00:13:02)

(...) sp. z o.o. w O. była spółką, której jednym ze współników był G. U.. Spółka prowadziła działalność w zakresie prowadzenia prac budowlanych, brała udział w przetargach, otrzymywała zlecenia.

(kserokopia umów, k. 252-260, 263-283, 297; opinia, k. 261; umowa spółki, k. 285-294; zaświadczenia, k. 298, 303-303v. ; postawienie, k. 301-302)

W latach 2007-2008 organ podatkowy przeprowadził kontrole podatkowe wobec G. U., które dotyczyły podatku od towarów i usług za:

- maj-grudzień 2004 r.;
- styczeń-kwiecień 2005 r.;
- czerwiec-grudzień 2005 r.;
- styczeń-czerwiec 2006 r.;
- sierpień-listopad 2006 r.

W wyniku kontroli stwierdzono, że G. U. posługiwał się fakturami, dotyczącymi usług budowlanych, wystawionymi przez podmiot niezarejestrowany dla celów podatku VAT tj. przez K. O.. W wyniku postępowania wydano w 2008 r.

decyzję wymiarowe, w których określono kwotę podatku do zapłaty lub nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia. Wynikające z decyzji kwoty do zapłaty wynosiły odpowiednio za:

- 2004 r. - 54.001 zł;
- 2005 r. - 24.951 zł;
- 2006 r. - 19.446 zł.

Od powyższych decyzji G. U. wniósł odwołanie. Decyzjami wydanymi: 18 lipca 2008 (za 2006 r. i 2007 r.); 25 września 2008 r. (za 2004 r.) Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. utrzymał w mocy decyzje organu pierwszej instancji.

(zestawienie decyzji i wyroków, k. 64-66; tytuły wykonawcze, decyzje, potwierdzenia odbioru, k. 67-193; zeznania PIT, k. 320-332, bilans za 2007 r., k. 333)

Na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. G. U. złożył skargi, które Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. uwzględnił uchylając decyzje organu drugiej instancji tj.:

- w wyroku z 27 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za marzec 2005 r.;
- w wyroku z 3 marca 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za kwiecień 2005 r.;
- w wyroku z 3 marca 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za kwiecień 2005 r.;
- w wyroku z 3 marca 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za lipiec 2005 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;
- w wyroku z 16 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za sierpień 2005 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;
- w wyroku z 16 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za wrzesień 2005 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;
- w wyroku z 16 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za październik 2005 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;
- w wyroku z 24 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za listopad 2005 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;
- w wyroku z 24 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za grudzień 2005 r.;

- w wyroku z 24 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za styczeń 2006 r.;

- w wyroku z 9 grudnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt(...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za luty 2006 r.;

- w wyroku z 19 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za kwiecień 2006 r.;

- w wyroku z 19 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt(...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za marzec 2006 r.;

- w wyroku z 5 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt(...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za maj 2006 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;

- w wyroku z 5 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2006 r.;

- w wyroku z 5 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za sierpień 2006 r.;

- w wyroku z 13 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt(...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za wrzesień 2006 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;

- w wyroku z 13 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za październik 2006 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;

- w wyroku z 23 kwietnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za maj 2004 r.;

- w wyroku z 16 kwietnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2004 r.;

- w wyroku z 29 kwietnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za lipiec 2004 r.;

- w wyroku z 29 kwietnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za sierpień 2004 r.;

- w wyroku z 23 kwietnia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za wrzesień 2004 r.;

- w wyroku z 13 marca 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...), WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za październik 2004 r.;

- w wyroku z 22 maja 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za listopad 2004 r.;

- w wyroku z 27 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za styczeń 2005 r.;

- w wyroku z 13 lutego 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...)WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia nadwyżki podatku naliczonego nad należnym za listopad 2006 r. do przeniesienia w całości na następny okres rozliczeniowy;

- w wyroku z 27 stycznia 2009 r., w sprawie o sygnaturze akt (...) WSA w Łodzi uchylił decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Ł. z 18 lipca 2008 r. nr III- (...) - (...) w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za luty 2005 r..

(kserokopie wyroków, k. 8-35; zestawienie decyzji i wyroków, k. 64-66)

W związku z powyższymi rozstrzygnięciami WSA w Łodzi Dyrektor Izby Skarbowej w Ł. uchylił decyzje i przekazał sprawy do ponownego rozpatrzenia. W wyniku ponownego rozpatrzenia Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. umorzył postępowanie podatkowe w tym zakresie.

Wobec G. U. było prowadzone postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułów wykonawczych o numerach (...)oraz (...) dotyczących przedmiotowego zobowiązania. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego nastąpiło 28 lipca 2008 r. poprzez doręczenie zobowiązanemu odpisów ww. tytułów wykonawczych wraz z zawiadomieniami 18 lipca 2008 r. o zajęciach wierzytelności z rachunków bankowych, skierowanymi do dłużników zajętych wierzytelności, tj.: (...) S.A., (...) Bank S.A., Bank (...) S.A., Banku (...) w W. oraz w (...) Bank (...). Zgodnie z uzyskanymi informacjami od ww. dłużników zajętych wierzytelności G. U. nie posiadał w ww. bankach rachunków bankowych. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego: 3 kwietnia 2008 r., 9 października 2008 r., 3 września 2009 r., 30 października 2009 r., 23 listopada 2009 r. zostały sporządzone z G. U. protokoły o jego stanie majątkowym, z których wynikało, iż zobowiązany był osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku dla osób bezrobotnych, utrzymującą się jedynie z prac dorywczych. G. U. nie dokonał żadnych wpłat z tytułu opisanych powyżej decyzji, jak również żadne kwoty w związku z ww. decyzjami nie zostały wyegzekwowane.

W związku z uchyleniem decyzji wymiarowych organu podatkowego organ egzekucyjny zawiesił prowadzone postępowanie egzekucyjne odpowiednio postanowieniami: VII- (...) z 26 maja 2009 r.; VII- (...) z 26 czerwca 2009 r., (...)z 3 września 2009 r.; (...) z 14 kwietnia 2010 r. Natomiast 13 lipca 2010 r. postanowieniem (...)postępowanie egzekucyjne wobec G. U. zostało umorzone.

(zestawienie decyzji i wyroków, k. 64-66; tytuły wykonawcze, decyzje, potwierdzenia odbioru, k. 67-193; postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego, k. 194-194v.; protokoły o stanie majątkowym, k. 195-199; oryginały tytułów wykonawczych w kopercie, k. 336)

Wobec(...)w O. prowadzone było postępowanie podatkowe w zakresie określenia wysokości należnych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za: styczeń, luty, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec 2011 r. oraz orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej płatnika z tytułu pobranego a niewypłaconego podatku z ww. tytułu, zakończone wydaniem decyzji przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. 30 grudnia 2011 r. (...) z której wynikają kwoty zaliczek za styczeń, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec 2011 r. w wysokości po 4 zł oraz za luty 2011 r. - 203 zł - łączne zobowiązanie wynosiło 223 zł. Od powyższej decyzji Spółka nie złożyła odwołania.

Z punktu widzenia rachunkowości działania Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. przeciwko (...) sp. z o.o. w O. i wpływ tych działań na sytuację spółki nie spowodowały uszczerbku majątkowego Spółki i brak jest negatywnego oddziaływania na jej sytuację finansową.

(opinia biegłego ds. rachunkowości, k. 344-348)

(...) Spółka z o.o. w likwidacji z siedzibą w O. została wykreślona z KRS 30 maja 2018 r. Likwidacja prowadzona była od 9 listopada 2012 r. G. U. był likwidatorem spółki.

(postanowienie, k. 5, 296; zaświadczenie, k. 6; zeznania powoda, k. 313 v. - 314 – od 00:17:44 w zw. z k. 379v. - 00:13:02)

Postanowieniem z 8 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Sad Gospodarczy, XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość likwidacyjną majątku dłużnika – G. U., jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

(postanowienie, k. 7, 296)

G. U. w latach 2010 - 2018 wielokrotnie zgłaszał się do Miejskiej Przychodni (...) w O. z dolegliwościami bólowymi

(kserokopia dokumentacji medycznej, k. 236-251, 284, 299-300)

G. U. wniósł 4 grudnia 2015 r. pozew przeciwko Skarbowi Państwa – Izbie Skarbowej w Ł. o zapłatę 300.000 zł tytułem odszkodowania za doprowadzenie firmy – spółki (...) do upadku oraz o zadośćuczynienie w wysokości 100.000 zł.

Zarządzeniem z 26 lipca 2016 r. pozew jako nieopłacony został zwrócony.

(zarządzenie, k. 91; pozew, k. 49-50 załączonych akt II C 1636/15).

Sąd pominął dowód z uzupełniającej opinii biegłego ds. finansów i rachunkowości (...) zgłoszony przez powoda w piśmie datowanym 12 lutego 2020 r. i na rozprawie z 20 października 2020 r. uznając, że zmierzają jedynie do bezcelowego przedłużenia postępowania. Po pierwsze, sformułowana w drugim akapicie wniosku pisemnego teza dowodowa wykracza poza kompetencje biegłego ds. finansów, który nie jest uprawniony do oceny „zasadności i ewentualnych nieprawidłowości” w zakresie prowadzonych postępowań egzekucyjnych. Po drugie, przedmiotem powództwa jest roszczenie o odszkodowanie wyrządzone spółce z ograniczoną odpowiedzialnością; w tej sytuacji badanie zasadności postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko powodowi jako osobie fizycznej jest bezprzedmiotowe. Pytanie zawarte w dalszej części pisemnego wniosku dotyczyło kwestii, w której biegły wypowiedział się w opinii zasadniczej. Okoliczność, że konkluzja opinii nie odpowiada oczekiwaniom strony powodowej nie jest dostateczną przesłanką ponownego przeprowadzania dowodu przez tego samego biegłego na te same okoliczności w sytuacji, gdy nie pojawiły się w sprawie żadne nowe okoliczności.

Rozważania prawne:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu z trzech powodów.

Po pierwsze z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

Po drugie z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut raku legitymacji powoda do występowania w imieniu nieistniejącej spółki.

Po trzecie z uwagi na to, że powód – wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 kc nie udowodnił, aby działania pozwanej spowodowały szkody w działalności (...) sp. z o.o. w O., w szczególności pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym z faktem upadłości spółki, a w konsekwencji także do upadłości powoda. Powód nie udowodnił również aby doznał jakiegokolwiek szkody niemajątkowej podlegającej kompensacie, pozostającej w związku przyczynowym z działaniami lub zaniechaniami pozwanego.

Przechodząc do pierwszej przyczyny oddalenia powództwa wskazać należy, że według twierdzeń powoda przyczyną sprawczą ewentualnej szkody były decyzje organu podatkowego wydane w latach 2007-2008, których następstwem było wszczęcie przeciwko powodowi 18 lipca 2008 roku postępowania egzekucyjnego, które zostało umorzone 13 lipca 2010 roku. W świetle twierdzeń powoda zdarzeniem wywołującym szkodę było to właśnie postępowanie egzekucyjne w toku którego miało dojść do zajęcia rachunków bankowych spółki. Powód nie przedstawił dowodów pozwalających ustalić dokładnie datę tego ostatniego zdarzenia, która mogłaby być data zdarzenia wywołującego szkodę. Przyjmując jednak interpretację najbardziej korzystną dla powoda można przyjąć, że zgodnie z jego twierdzeniami do zdarzenia takiego mogło dojść najpóźniej przed 13 lipca 2010 roku, czyli przed umorzeniem postępowania egzekucyjnego. Powód nie wskazał również daty, w której dowiedział się o szkodzie i osobie za nią odpowiedzialnej. Ponieważ powództwo oparte jest na tezie o doprowadzeniu spółki do ekonomicznego upadku można przyjąć, że wyznacznikiem tej daty jest dzień rozpoczęcia likwidacji spółki, czyli 9 listopada 2012 roku.

Z dniem 10 sierpnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 80, poz. 538), która wprowadziła do kodeksu cywilnego art. 442¹ k.c. Ustawodawca określił w nim termin przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym w ten sposób, że przedawnienie następuje z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia, jednakże termin ten nie może być dłuższy niż 10 lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Przekładając te terminy na realia niniejszej sprawy należy zauważyć, że roszczenia zgłoszone w pozwie uległy przedawnieniu z upływem lat 3 od 9 listopada 2012r., czyli daty, w której powód miał pełną wiedzę odnośnie pogorszenia sytuacji ekonomicznej spółki (powstanie szkody), jej przyczyny (zdarzenie wywołujące szkodę) oraz podmiotu odpowiedzialnego. W tej sytuacji roszczenia uległy przedawnieniu z dniem 9 listopada 2015 roku. W tym okresie nie wystąpiło żadne zdarzenie mogące skutkować przerwaniem lub zawieszeniem terminu przedawnienia. Zdarzeniem takim nie było w szczególności wytoczenie tożsamego powództwa w 2015 roku. Po pierwsze, pozew w tamtej sprawie został zwrócony, a więc zgodnie z art. 130 § 2 zdanie drugie nie wywołał żadnych skutków prawnych przewidzianych przez ustawę, w tym takich, o jakich mowa w art. 123 § 1 pkt 1 kc. Po wtóre, pozew został wniesiony 8 grudnia 2015 roku, a więc niespełna już po upływie terminu przedawnienia, zatem nie mógł wywołać skutku przewidzianego w art. 123 § 1 pkt 1 kc. Nie jest możliwe przerwanie jakiegokolwiek terminu, który już upłynął.

Powód nie wskazał żadnych okoliczności, nie mówiąc już o ich udowodnieniu, które pozwoliłyby na uznanie, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia stanowi nadużycie prawa lub jest sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, co uzasadniałoby ewentualne jego nieuwzględnienie na podstawie art. 5 kc.

Po drugie w przedmiotowej sprawie strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda. Pozwana wskazała, że powód nie jest uprawniony do dochodzenia odszkodowania w imieniu nieistniejącej spółki.

Legitymacja procesowa to uprawnienie danego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko konkretnemu podmiotowi, które znajduje oparcie bądź w określonym stosunku materialnoprawnym łączącym owe strony, bądź też w ustawie. O ile w pierwszej sytuacji strona, która żąda ochrony prawnej jest również stroną stosunku prawnego, jest zatem legitymowana materialnie, o tyle w sytuacji ustawowego upoważnienia osoba ta nie jest stroną stosunku prawnego, który stanowi podstawę faktyczną powództwa, stąd też legitymacja ta określana jest mianem

formalnej. Niemniej jednak bez względu na to, czy legitymacja wywodzi się z normy materialnoprawnej czy z przepisu ustawy, kwestia ta ma znaczenie z punktu widzenia oceny zasadności powództwa, w przypadku bowiem braku legitymacji procesowej po stronie powoda lub pozwanego powództwo podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwanego zarzut braku jego legitymacji jest zasadny. Powód nie wykazał, że może występować z roszczeniami przysługującymi spółce z tytułu wyrządzonej jej szkody. Z drugiej strony, powód nie udowodnił, aby istniał jakikolwiek związek między rzekomą szkodą poniesioną przez osobę prawną a szkodą, która poniósł on sam. Byłoby to zresztą dosyć trudne w sytuacji, gdy powód nie udowodnił jakiejkolwiek szkody.

Po trzecie powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na nie wykazanie przez powoda szkody. Zgodnie z art. 417 k.c. za szkodę, w tym szkodę niemajątkową, wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub też inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przepis ten uzależnia odpowiedzialność Skarbu Państwa od przesłanki szkody, związku przyczynowego oraz niezgodności działania lub zaniechania z normą prawną mającą na celu ochronę naruszonych interesów poszkodowanego przy czym niezbędne jest kumulatywne spełnienie tych przesłanek. Oznacza to, że brak chociażby jednej z nich czyni roszczenie bezzasadnym.

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał, aby czynności podejmowane przez pozwanego spowodowały jakiegokolwiek uszczerbek majątkowy lub niemajątkowy czy to bezpośrednio po stronie spółki, czy też pośrednio po stronie powoda. Sam fakt, że doszło do likwidacji spółki oraz upadłości powoda nie jest wystarczającą przesłanką do uznania, że istniał adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 kc między działaniami pozwanego i tymi faktami.

Odnośnie zgłoszonego żądania zasądzenia zadośćuczynienia – stwierdzić należy, iż powód w żaden sposób nie wykazał by doznał w tym zakresie szkody. Szkodą jest każdy uszczerbek w dobrach chronionych prawem, jednakże obowiązek naprawienia szkody niemajątkowej (krzywdy) powstaje tylko wówczas, gdy przewiduje to wyraźnie przepis szczególny. Jedną z takich okoliczności jest doznanie przez poszkodowanego rozstroju zdrowia na skutek szkodzącego działania sprawcy (art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c.). Zważyć jednakże należy, iż nie wszystkie ujemne doznania psychiczne związane z normalnym uczestnictwem w życiu społecznym mogą być uznane za rozstrój zdrowia uzasadniający obowiązek odszkodowawczy. Powód w rozważanej sprawie nie udowodnił, ani nawet nie przytoczył okoliczności świadczących o doznaniu przez niego rozstroju zdrowia na skutek wydanych przez stronę powodową decyzji. Samo korzystanie z porad lekarza pierwszego kontaktu w okresie po wydaniu decyzji nie stanowi rozstroju zdrowia w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. Nadto powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy wydaniem decyzji, a korzystaniem z porad lekarskich. Z tej przyczyny powództwo podlegało również oddaleniu

Powód przegrał sprawę w całości, jednakże Sąd uznał, że w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie przepis art. 102 k.p.c. i przewidziana w nim zasada słuszności, zgodnie z którą w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. Powód dochodził swoich roszczeń w dobrej wierze, zmierzając do zaspokojenia swoich interesów w sposób przewidziany przez przepisy prawa. W momencie wystąpienia na drogę sądową powód mógł być subiektywnie przekonany o słuszności swego stanowiska. Sąd wziął także trudną sytuację majątkową powoda. Okoliczności te uzasadniają zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. i dlatego Sąd zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej RP 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd nie obciążył też powoda z tych przyczyn nieopłaconymi kosztami sądowymi.